

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดสตูลส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ตามหนังสือของปลัดกระทรวงยุติธรรม เรื่อง นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปความได้ดังต่อไปนี้

นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล จำเลยที่ ๑ ในคดีที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๐/๒๕๓๕ ขอให้ศาลเพิกถอนสิ่งกีดขวาง เพิกถอนเอกสารสิทธิ และเรียกค่าเสียหาย นั้น ศาลได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๔๑ ซึ่งนายสรศักดิ์ วรรณันตกุล จำเลยและผู้ร้องไม่พอใจคำพิพากษาและคำสั่งของศาล จึงได้ยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอให้ศาลส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การปฏิบัติหน้าที่ของศาลจังหวัดสตูลในคดีดังกล่าวเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต้องตามบทบัญญัติ มาตรา ๖ และมาตรา ๗๐ วรรคสาม และเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๒๖, ๒๗, ๒๘ และมาตรา ๓๐

ศาลจังหวัดสตูลจึงได้ส่งสำเนาคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ผ่านกระทรวงยุติธรรมให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้ร้องได้ร้องว่าได้รับความกระทบกระเทือนในเรื่องสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ประกอบด้วย มาตรา ๔, ๕, ๖, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๓๐ และมาตรา ๗๐ วรรคสาม ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑.๑) คำสั่งศาลที่หักคำร้องของจำเลย ซึ่งเป็นผู้ร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในข้อกฎหมายอันเป็นประเด็นข้อพิพาทในคดีนี้ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ และศาลได้มีคำสั่งว่าเห็นควรวินิจฉัยในคำพิพากษา และยกคำร้องนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

๑.๒) การที่ศาลพิพากษาคดีโดยไม่ฟังคำโต้แย้งของจำเลย ซึ่งเป็นการใช้สิทธิโต้แย้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ ประกอบมาตรา ๒๗, ๔๘ และมาตรา ๗๐ ที่ว่าคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง คำพิพากษาของศาลต้องด้วยบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

๑.๓) การที่ศาลพิพากษาคือว่า ผู้ร้องกระทำละเมิดต่อโจทก์ ทั้งที่ข้อเท็จจริงที่โจทก์กล่าวอ้างบางกรณียังไม่อาจถือเป็นข้อยุติ ต้องด้วยบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

๑.๔) การที่ศาลมิได้วินิจฉัยคำร้องของผู้ร้อง ตามคำร้องที่ขอเพิ่มเติมคำให้การของผู้ร้อง ในฐานะจำเลยในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่ว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องนั้น ถือว่าเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ วรรคสาม และต้องด้วยมาตรา ๖ หรือไม่

๒. ตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้ร้องได้ร้องว่า คำสั่งของศาลที่สั่งให้ผู้ร้องส่งสำเนาคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ตามข้อ ๑ ให้โจทก์ และให้สิทธิแก่โจทก์ ในการทำความเข้าใจคัดค้านการใช้สิทธิของผู้ร้องตามคำร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนั้น ถือว่าเป็นเรื่องที่ข้าราชการตุลาการละเลยไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ วรรคสาม และเป็นคำสั่งที่ต้องด้วยบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่ อีกทั้งเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่

ตามคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ได้กำหนดประเด็นปัญหาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัย ประกอบด้วยคำถามและคำถามหาหลายประเด็น กล่าวคือ คำสั่งศาลขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ศาลพิพากษาโดยไม่รับฟังคำโต้แย้งของจำเลย ศาลพิพากษาคือโดยฟังข้อเท็จจริงที่ยังไม่เป็นข้อยุติ ศาลไม่วินิจฉัยคำร้องของจำเลยเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และข้าราชการตุลาการละเลยไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๐ วรรคสาม เป็นต้น ประเด็นปัญหาดังกล่าว เป็นเรื่องพฤติกรรมของบุคคล ประกอบกับการใช้ดุลพินิจของบุคคลในการปฏิบัติงานซึ่งผู้ร้องถือว่าเป็น พฤติกรรมหรือการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ ดังปรากฏในประเด็นปัญหาในคำร้อง ที่สั่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของศาลจังหวัดสตูล ซึ่งดำเนินการไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ เป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจของผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

เนื่องจากรัฐธรรมนูญบัญญัติให้บุคคลและองค์กรตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น ที่สามารถร้องต่อ ศาลรัฐธรรมนูญได้โดยตรง และต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเท่านั้น เช่น มาตรา ๔๗ ๖๓, ๕๖, ๑๔๒, ๑๗๗, ๑๕๘, ๒๖๔, ๒๖๖ และ ๒๕๕ เป็นต้น กรณีของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล ในการนำเรื่องสู่ศาลรัฐธรรมนูญ โดยยื่นคำโต้แย้งต่อศาลจังหวัดสตูลเพื่อส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยเป็นการดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง โดยมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็นเรื่องของการขัดกันระหว่างบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ที่ศาลจะใช้แก้คดีกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มิใช่กรณีโต้แย้งว่าผู้พิพากษาศาลจังหวัดสตูล ซึ่งใช้ดุลพินิจในการดำเนินคดีภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นการดำเนินการที่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ต้องรับคำร้องไว้พิจารณา

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ